Privirea pătrunzătoare a unor ochi luminați de reprezentările artei

On Iulie 04, 2021

"Când nu trebuie să-ți dovedești talentul de a desena realul, tot ce-ți rămâne este imaginarul exprimat prin culoare și forme libere."

Ţin în mână o placă de faianță mai veche, cu granulație fină, cu un finisaj impermeabil. Nu cred că este fabricată în România. O privesc cu atenție, cu acea atenție de care am nevoie ca să mă reconectez la o realitate care se schimbă într-o lume globalizată, și nu știu ce anume, dar ceva mă atrage în mod deosebit la ea. Poate culorile care îi compun modelul atât de fin, o cromatică compusă din nuanțe maro și bej. Poate textura din care este făcută, una aerată și luminoasă, aplicată longitudinal, evocând puternic piatra de stâncă.

Placa de faianță este prea bine realizată, prea le place ochilor mei s-o privească fără să se plictisească, fiindcă dacă o privesc din unghiuri opuse pare diferită. De ce mă atrage așa mult, încă nu știu. Dar culorile atât de importante prin impactul lor, însemnând existența unui imens arsenal al imaginarului micro-cosmic, de care ochii mei se bucură nespus, evidențiază interconectarea unor gusturi fine și alese în ceea ce privește simbolistica artei de care se simte mai apropiat un artist atunci când tot ce are la dispoziție este instrumentul imperfect al talentului de a scoate în evidență ceva extrem de captivant.

Culorile sunt un fel de limbaj vizual, reflectând instinctele și sensibilitățile artistului, nu-i așa?

Am ochit placa de faianță chiar atunci când aveam în cap o combinație de culori care se potrivește cel mai bine cu personalitatea mea, în numele unei realități imediate pe care o descoperisem prin sistemul "văzând și făcând". De fapt, atunci când vezi o combinație de culori care te impresionează, ești tentat să reții combinația pentru viitor prin „ochii minții" concentrați asupra trăirilor și stărilor interne ale conștiinței.

Oare n-am atras atenția de atâtea ori că o culoare sau o plajă largă de culori trebuie să atragă atenția privitorului, să povestească o întâmplare reală, o experiență frumoasă din care artistul a tras noi învățăminte despre adevărata bogăție a formelor de creație?

Leadership: Poți să te contopești cu o creație artistică care încearcă să scoată în evidență momentul în care te găsești față în față cu realitatea vizualului, concentrându-te asupra posibilității de a-ți exprima sufletul într-un mod inedit?

În semn de mulțumire profundă adusă artiștilor plastici, m-am decis să păstrez placa de faianță, luând în considerare tentația de a reproduce modelul ilustrat inițial doar cu ajutorul promptului vizual. În mintea mea stă toată bogăția actului de creație pe care ochii de artist au agonisit-o studiind lucrările cel mai minuțios realizate, sprijinit fiind de percepția constrângerii de a respecta cât mai riguros stilul original. Atrag atenția că ochii mei nu sunt doar niște admiratori de forme ale frumosului, cum sunt frumosul natural și frumosul creat, sau ținând cont de forma simbolică, cea clasică și cea romantică. Ci, în primul rând, ochii mei sunt destinați rafinării sistematice a observației și a metodelor de evaluare a obiectelor de artă.

Bine spunea cineva pe web: *"Când nu trebuie să-ți dovedești talentul de a desena realul, tot ce-ți rămâne e imaginarul exprimat prin culoare și forme libere."* Iată, deci, că placă de faianță are să spună un secret despre un desen care pare clasic pentru vremea lui, dar nou pentru aceste timpuri în care arta nu-și mai găsește locul în confecționarea manuală a

produselor, ci în competiția tehnologică. Şi chiar dacă mecanismul natural de vedere al ochilor mei își pierde culorile cu cât privesc dintr-un unghi mai închis, se pare că placa de faianță își dă libertatea de a exprima culorile reprezentative, în combinațiile plăcute ochilor mei.

Culorile sunt importante prin impactul lor, nu-i așa? Dacă aș schimba culoarea oricărei imagini în culoarea opusă a culorilor pe care ochii mei le percep natural, și dacă modelul plăcii de faianță s-ar curba în jurul câmpului meu vizual, într-un rotund asemănător „formei privirii", atunci aș înțelege mai bine de ce mă consider un artist al culorilor răzvrătite, al formelor aflate într-o flexibilitate simplistă, a compozițiilor explozive prin temele pregnante și simbolistice.

Alteori, vederea mea este înzestrată cu un efect de deschidere către un transcendent al sufletului, în sensul de acceptare a unei realități invizibile care se obține printr-un joc de clarobscur, prin umbre și lumini, în care aș putea să mă aflu amăgind timpul.

Leadership: Poate creația ta să faciliteze expunerea sensibilității readusă în actualitate printr-o reinventare a modelului de referință al actului de creație care invită la o depășire a propriei personalități artistice?

Numai un artist își umple ochii, înainte de a picta un tablou, cu acele modele reușite de creație care te inspiră, prin culoare, să meditezi la frumusețea perfectă care te înconjoară. Mai cred că, în adâncul ființei mele, există o rezervă de admirație pentru înălțimea expresiei, un „cult" și un fenomen al obiectului personalizat în culori pastelate, printr-o sensibilitate aparte. Închipuiți-vă că dacă nu ar fi fost culoarea plăcută ochiului, nu m-ar fi atras nicio formă a modelului inscripționat pe placa de faianță. Prin urmare, placă de faianță este copia fidelă a unei imagini pe care ochii mei nu o pot s-o înlocuiască cu o alta, fiindcă însăși culorile, vibrante și cu textură fină, nealterate în timp, au o mare însemnătate: ele deosebesc ființa unui neam de ființa celorlalte neamuri.

În acest sens, celebrul scriitor Antoine de Saint-Exupery avea ceva important de spus: *„În făurirea omului este important mai întâi nu a-l instrui, ceea ce este ceva zădarnic dacă ajunge doar o carte care merge; este nevoie să fie crescut, educat, pentru a-l duce la înălțimea unde nu mai sunt lucruri, ci chipurile născute din nodul divin care leagă lucrurile. Căci nu este nimic de așteptat de la lucruri dacă ele nu răsună unele în altele, aceasta fiind singura muzică pentru inimă".*

Poate că însăși placă de faianță are o viață și un suflet, la nivel metafizic și atomic, bineînțeles. Altfel ea nu ar fi putut să reziste timpului, poate chiar mai mult decât orice om. Iar ea a avut ceva de spus despre mine atunci când ne-am întâlnit întâmplător. Mi-a spus că sunt un artist deosebit tocmai datorită însușirii mele de a distinge frumosul acolo unde alții nu-l văd.

Conform acestui fapt, presupunând că placa de faianță ar fi curioasă să descopere cum există această însușire într-un artist al formelor stilizate, lucrând fie cu multe culori, fie în contraste de alb și negru, ea s-ar vedea determinată să-și închipuie că are de-a face cu un suflet tot atât de mare ca și ea, un suflet de natură suprasensibilă, care se simte și se află în orice lucru din jur.

Să nu uităm că modelul de referință al unui act de creație este pregătirea sufletului pentru recunoașterea imortalității sale. Iar, în acest caz, Marea Operă a Creației este produsul unui suflet care, stătător sau călător, își etalează splendoarea, erudiția și energia substanțială, într-o suprarealitate.

Privirea pătrunzătoare a unor ochi luminați de reprezentările artei cuprinde trăirile unui artist a cărui realitate este legată, în principal, de lumea exterioară sau mai bine zis, de cunoașterea esenței lucrurilor (anterioară experienței concrete).

Source: https://neculaifantanaru.com/privirea-patrunzatoare-a-unor-ochi-luminati-de-reprezentarile-